

Επικήδειος λόγος Ιωάννη Μπισχινιώτη

Φύλε Κώστα,

Ίσως να μην είναι τυχαίο ότι μας αφήνεις σήμερα που αναμένουμε το Πανανθρώπινο μήνυμα της Ανάστασης και της νίκης του ανθρώπου επί του θανάτου και της βασάνου. Τη νίκη αυτή που εσύ πραγμάτωσες όσο λίγοι μεταξύ μας.

Ήσουν γνήσιο τέκνο του Ελληνισμού της Διασποράς και μάλιστα εκείνης προς τον ομόδοξο Βορρά. Το γεγονός ότι εκεί ανδρώθηκες και ολοκληρώθηκες επιστημονικά αλλά και ανθρώπινα όταν κυριαρχούσαν τα κηρύγματα του ιστορικού υλισμού δεν σε εμπόδισε να αξιοποιήσεις τα διδάγματα από εκείνο το πείραμα ούτε σε εμπόδισαν στη δημιουργική αφομοίωση των πολιτιστικών στοιχείων που κατέλειπε. Η ολοκλήρωσή σου ως ενεργού υποκειμένου σου επέτρεψε τις νοητικές εκείνες αφαιρέσεις που εφάρμοσες στη συνέχεια με τον καλύτερο τρόπο. Η ανάδειξη των ανθρωπιστικών αξιών που διεκήρυττε σε απασχόλησαν όχι μόνον από την ηθική αλλά και από την αισθητική πλευρά. Τώρα φεύγεις έχοντας ολοκληρώσει ένα έργο που ανέλαβες από το μηδέν με τη δημιουργία μιας αξιοζήλευτης επιστημονικής ενότητας στην παραγωγική αυτή γωνιά της Πατρίδας μας. Η Μοίρα δεν σε άφησε όχι

μόνο να το καμαρώσεις ως απόμαχος αλλά να θέσεις με τον τρόπο που εσύ γνώριζες τα επιπλέον ερωτήματα στις ορθές απαντήσεις που έδωσες μέχρι τώρα. Για περισσότερο από τριάντα χρόνια κατέστησες τη γωνιά αυτής της δημιουργίας γνωστή ευρύτερα και μέσα αλλά και έξω από την Ελλάδα, αναδεικνύοντας έναν υπολογίσιμο πόλο αναφοράς.

Είναι βέβαιο ότι θα βρεις συνεχιστές που θα συντηρήσουν για πάντα στη μνήμη μας όχι μόνον εσένα αλλά και τα επιτεύγματά σου. Αλλά και στη ζωή θα ζεις αιώνια μέσω της θαυμάσιας οικογένειας που δημιούργησες και των ιδικών της επιτευγμάτων.

Ι. Στ. Μπισχινιώτης

Ορθοπαιδικός

Διοικητής Γ. Ν. Χαλκιδικής